

PRACOVNÁ PRÍRUČKA NA MODLITEBNO - FORMAČNÉ STRETNUTIA SPOLOČENSTIEV KOČ NA SLOVENSKU V OBDOBÍ R. 2011/2012.

Ponúkame vám pracovnú príručku na stretnutia, ktoré sa uskutočňujú vo vašom spoločenstve (gramaticky a štylisticky nie je upravená). Je spracovaná podľa poľských materiálov Kruciaty wyzwolenia Czlowieka. Nech vám slúži ako pomôcka na modlitebno formačné stretnutia.

O. Jozef Heske, moderátor diakonie oslobodenia HSŽ.

I. stretnutie: Evanjeliová revízia života Ježiš Kristus - kríž a veľkonočné tajomstvo

VIDIEŤ

Ako sa prejavuje v našom živote neposlušnosť?

Sú v našom živote falošné motívy?

Sú situácie v našom živote, keď utrpenie očisťuje našu motiváciu a odkrýva nezrelosť osobných plánov?

POSÚDIŤ

Prečítať: JN 12, 24-26.

Evanjelium nám ukazuje, že s dosiahnutím cieľa je spojené odumieranie...kríž ukazuje najhlbšiu motiváciu. (dáva odpoveď na otázku: prečo?) Človek sa ukazuje taký, aký je. Prečo som taký? Prečo to robím? Tu sa spoznáva skutočná pravda – pred krížom. Nasleduje kenóza – ako v Synovi Človeka. Bolestné skúsenosti...bez nich si neporadíme. Toto je božia výchova. Na duchovnosť kríža sa môžeme pozeráť v kategóriách dejín spásy a aj v kategóriách každodenného života. (Maciej Krulak)

OTÁZKY:

Je naša motivácia viac duchovná alebo viac ľudská?

Je v našom živote veľa sebaľútosti a sebasúcity?

KONAŤ

Čo konkrétne robíme, keď stojíme pred dôležitým rozhodnutím?

Modlitba na záver.

II. stretnutie: Evanjeliová revízia života

Panna Mária, Nepoškvrnená Matka Cirkvi – zrieknutie sa vlastných životných plánov.

VIDIEŤ

Aké máme pocity, keď sa vzdáme svojich životných plánov a veľkých prianí?

Boli situácie, keď sme zanedbali osobnú aktivitu pri spolupráci s milosťou a počítali sme, že Boh za nás urobí všetko?

Boli situácie, keď sme chceli všetko plánovať namiesto Boha a jeho prosiť iba na konci o to, aby prijal naše plány?

POSÚDIŤ

Prečítať: LK 1, 26-31.34-38

Prečítať: Konštitúcia LUMEN GENTIUM 56.

Mária pri zvestovaní.

Otec milosrdenstva chcel, aby vteleniu predchádzal súhlas predurčenej matky, aby tak, ako žena prispela k smrti, žena prispela aj k životu. To sa jedinečným spôsobom vzťahuje na Ježišovu matku, ktorá priniesla na svet sám všetko obnovujúci Život a bola od Boha obdarovaná darmi hodnými takej veľkej úlohy. Preto sa netreba čudovať, že sa u svätých otcov ujal zvyk nazývať Bohorodičku celou svätou a bez akejkoľvek škvrny hriechu, akoby Duchom Svätým stvárnenu a utvorenú ako nové stvorenie. Keďže bola od prvej chvíle svojho počatia obdarovaná krásou celkom výnimočnej svätosti, zvestujúci anjel podľa Božieho príkazu pozdravil nazaretskú Pannu ako „milosti plnú“ (porov. Lk 1, 28); načo ona odpovedala nebeskému poslovi: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38). A tak Mária, dcéra Adamova, súhlasiac so slovom Božím, stala sa Ježišovou matkou. Celým srdcom a nehatená žiadnym hriechom prijala spasiteľnú Božiu vôľu a ako Pánova služobnica celkom sa zasvätila osobe a dielu svojho Syna. Pod jeho vedením a spolu s ním sa z milosti všemohúceho Boha dala do služieb tajomstva vykúpenia. Preto svätí otcovia právom usudzujú, že Mária nebola iba pasívnym nástrojom v Božích rukách, ale že slobodnou vierou a poslušnosťou spolupracovala na ľudskej spáse. Svätý Irenej hovorí, že „poslušnosťou sa stala príčinou spásy pre seba i pre celé ľudstvo“. Z toho dôvodu viacerí dávni otcovia vo svojich kázňach radi tvrdia so svätým Irenejom: „Uzol Evinej neposlušnosti rozviazala Máriina poslušnosť; čo zviazala panna Eva neverou, to rozviazala Panna Mária vierou“. A v ďalšom porovnávaní s Evou nazývajú Máriu „Matkou žijúcich“. A častejšie tvrdia: „Skrze Evu smrť, skrze Máriu život“.

Sú dve krajnosti: alebo sa modlíme a potom modlitba sa nepremietne do skutku, alebo najprv konáme a potom prichádzame s tým k Bohu, aby On prijal to, že naša vôľa je jeho vôľou. V živote Panny Márie je to naopak. Podľa jej vzoru je najprv modlitba a rozlišovanie božích plánov a potom nasleduje rozhodnutie stotožniť sa s božími plánmi. A výsledok je náš život a skutky. (Maciej Krulak)

OTÁZKY:

Ako sme pripravení prijať boží plán v službe pomáhania ľuďom?

Ako dokážeme prijať Božiu logiku?

Ako vieme spoznať v modlitbe Boží plán a zároveň sa zrieknuť vlastných plánov?

KONAŤ

Ako chceme prežívať spojenie medzi modlitbou a činnosťou?

Modlitba na záver

III. stretnutie: Evanjeliová revízia života

Svätý Stanislav – strata tváre, dobrého mena a spoločenskej pozície

VIDIEŤ

Riskovali sme stratu tváre v spojitosti s pravdou?

Mení verejná mienka naše správanie?

Viac sa sústreďujeme na to, čo hovoria tí druhí a nie na to, čo máme uskutočniť?

POSÚDIŤ

Prečítať: GAL 6,12-15

V súčasnosti máme mnoho ohrození, ktoré môžeme dať do spoločného menovateľa a to je strach a náklonnosť človeka k samoklamstvu. Strach spojený s pocitmi ovplyvňuje aj naše myslenie, paralyzuje našu vôľu a ochotu konať. Človek prežívajúci strach vníma svet ako nebezpečný. A seba samého vníma ako neschopného prekonávať prekážky. Výsledok toho je nezmyselnosť niečo robiť. Takýto človek nemá nádej a preto sa neangažuje v dobrých aktivitách. Dáva sa ovplyvňovať ľuďmi, ktorí už rezignovali. Stáva sa pasívnym pozorovateľom. Svojimi rozhodnutiami prestáva budovať civilizáciu lásky. Človek, ktorý sa chce sám seba klamať vysvetľuje svoj stav strachu sebe a všetkým okolo, že sa nič hodnotné nedá robiť. Rýchlejšie potom si užíva. Ľahšie sa poddáva agresorovi. Nehovorí svoje názory a kráča s prúdom. Uteká od samostatných rozhodnutí. Je v takom stave, že uteká pred pravdou o sebe. Ťažko je mu prijať pravdu. Nechce stratiť dobrú tvár seba samého. (Agnieszka Borowicz)

Keď satan oklamal človeka, že je Bohom milovaný, tak sa človek rozhodol dosiahnuť šťastie bez Boha. Videl, že je nahý. A že nemá nič. Následkom hriechu je odchod od Boha, nebeského Otca a pocit nehodnosti a hanblivosti. Pravda o sebe je príliš bolestná. Preto chceme skryť našu nahotu pred pohľadom druhých ľudí. Môžeme ju skryť vzdelaním, spoločenským statusom, vlastníctvom majetku, schopnosťami, vzťahmi s ľuďmi, dokonca aj s vlastnou rodinou. Keď niekto berie nám niečo z týchto šiat, tak sme nešťastní, a máme pocit, že sme prežili veľkú katastrofu života. Niekedy získanie niektorých častí odevu sa môže stať cieľom nášho života a vonkajším zmyslom našej existencie. Opakom toho je postoj Božieho Syna, ktorý zoblečený donaha ostáva naďalej sebou samým. Ničím sa neprikrýva. Je autentický od narodenia skrze veľkonočné tajomstvo až po večnosť. Prečo je iný? Pretože vždy prežíva to, že je Boží Syn - Syn Otca. Veľmi dobre vie, že ho Boh pozná takého aký je. Každý rodič videl svoje dieťa nahé. Môžeme povedať, že rodič pozná svoje dieťa opravdivo najlepšie. Nikto tak nepozná svoje dieťa. A takto nás pozná Boh. (Maciej Krulak)

OTÁZKY:

Nemáme strach mať tvár „sladkej zbožnosti“?

Dávame viac dôraz na to, akých nás ľudia vidia alebo na to, kto sme v skutočnosti?

Čo pre nás znamená verejná mienka?

Sme schopní a ochotní prijímať nepopulárne rozhodnutia v súlade so svedomím?

Ako pestujeme svoje svedomie?

KONAŤ

Ako sa chceme starať o naše svedomie?

Modlitba na záver

IV. stretnutie: Evanjeliová revízia života

Sv. Maximilián Kolbe – zasvätený život

VIDIEŤ

Poznáme svedectvo osôb, ktoré počas svojho života boli verné svojim zásadám?
Čo nám pomáha vytvárať a posilňovať našu morálnu chrbticu?
Akú úlohu v živote svätých mala neustála kresťanská formácia?

POSÚDIŤ

Prečítať: Lk 14,25- 33

Pozrime sa na sv. Maximiliána, ktorý nás vyzýva k heroizmu. Mať takú stratégiu, akú mal svätec. On sa nikdy nevedel dočkať vrcholu radosti. Totiž vždy sa snažil o niečo viac. Napr. v koncentračnom tábore prejavil heroický skutok. Svet nepoznal Maximiliána, ale spoznal jeho svätosť skrze hrdinstvo. Ale to nie je celá jeho svätosť. Jeho svätosť bola oddanie sa Nepoškrvnenej. Láska k Panne Márii. Plod tohto zjednotenia môžeme vidieť v jeho pastoračnej službe, v jeho aktivite, hoci bol chorý. Každý deň sa modlil akt oddania sa ako rytier Nepoškrvnenej. V jeho poznámkach vidíme, že dával Bohu tú najväčšiu slávu. Toto je hrdinstvo sv. Maximiliána. Akt obety života v tábore v Osweczyne bol doplnením oddania sa Panne Márii. K tomuto sa pripravoval celý svoj život. (Tadeusz Kula)

Celá naša cesta nás pripravuje k radikálnemu svedectvu v okamihu skúšky. Samo to nepríde. Je to akási cesta. Tento hrdinský skutok na konci je najviac významný. Na neho sa druhí pozerajú. Preto tiež potrebujeme formáciu. Časom sa vzdávame, lebo nie sme pripravení. Má byť pripravený základ, aby sme dali radikálne svedectvo. Odumieranie si vyžaduje dlhú prácu. Je to beh na dlhé trate. To nie je šprint. (Maciej Krulak)

Aby naša viera bola silná, má byť vybudovaná na silnom základe a má byť zakorenená v Bohu... sv. Maximilián by nebol toho schopný, keby sa počas svojho života nekrmil Božím slovom. Keby nedozrieval v bratskej láske. Nikto nemá väčšej lásky, keď svoj život dáva za svojich bratov.
(kard. Karzymierz Nycz)

OTÁZKY:

Vidíme svoje kresťanstvo ako cestu vzrastu, ktorá nás privedie k prijatiu dôležitých životných rozhodnutí? Akú úlohu má v našom živote kresťanská formácia? Ako chceme dosiahnuť kresťanskú zrelosť?

Modlitba na záver.

V. stretnutie: Evanjeliová revízia života Ján Pavol II. - odmietnutý v službe

VIDIEŤ

Stalo sa niekedy, že ľudia si zle vysvetlili naše dobré úmysly?
Oklamali nás ľudia, ktorým sme dôverovali?
Odmietli niekedy našu službu a pomoc ľudí?

POSÚDIŤ

Prečítať: Mk, 6, 1-6

Keď bol bl. Ján Pavol II v Nikarague v marci 1983, tak sa stala zvláštna situácia. Pri príchode na letisko bývalý kňaz, jezuita, vtedajší člen vlády oblečený v džínsoch požiadal pápeža o požehnanie. Pápež to odmietol a pokarhal ex jezuitu i povedal mu, aby sa zmieril s cirkvou. Totiž v tejto katolíckej krajine laici a aj duchovní sa angažovali v revolučnom boji. Revolucionári zvíťazili a si ustanovili komunistickú vládu, v ktorej boli členmi aj bývali štyria kňazi.

Počas omše pápeža revolucionári kričali revolučné heslá. Boli prekážkou pre pápeža. Keď toho bolo dosť, tak Ján Pavol II vykrikoval: Silencio! Ticho! Dav ešte viac kričal. Na čelnej stene boli namiesto kríža obrazy otcov revolucionárov. Vláda aj s bývalými kňazmi pozorovala pápeža, ako sa ďalej zachová. Pápež nemohol dokončiť homíliu. Aj počas omše dav kričal revolučné heslá. Fotografie z tejto pápežskej cesty: <http://www.intereconomia.com/blog/iglesia-mundo-hoy/recordando-juan-pablo-ii-difícil-visita-nicaragua-sandinista-20110309>.
<http://www.traditioninaction.org/RevolutionPhotos/A006rcCommunistRevolution.htm>. Aj odlet pápeža z krajiny bol sťažený. Dokonca štátni predstavitelia chceli, aby sa Sv. Otec Ján Pavol II ospravedlnil Nikarague. Akože pápež nerozumel spoločenskej situácii v krajine. Fotografie z tejto návštevy boli zneužitú. Vid': coryllus.salon24.pl.

OTÁZKY:

Máme skúsenosť, keď naša služba a pomoc bola odmietnutá?
Ako reagujeme v takýchto situáciách?
Dokážeme odpustiť a nenosiť v sebe smútok vo vzťahu k týmto ľuďom?

KONAŤ

Čo urobíme, aby sme povrchno nehodnotili správanie sa druhých ľudí?

Modlitba na záver

VI. stretnutie: Evanjeliová revízia života Kňaz Jerzy Popieluszko – prenasledovanie a vyhubenie.

VIDIEŤ

Kedy nami ľudia pohľadali vzhľadom na naše náboženské presvedčenie?
Ako je nám ťažko dávať svedectvo, zvlášť vtedy ak sme si toho vedomí, že získame nových neprajníkov?

POSÚDIŤ

Prečítať: J 15, 18-20a. Rim 8, 35-37

Bolo mnoho foriem utrpenia, ktoré nás mali odlúčiť od lásky Krista. Aby sme prestali milovať Pána Ježiša. A nemilovať Ježiša, t.z. neplniť jeho príkazy. Mal si také utrpenie? Možno si bol pod ideologickým alebo organizačným útlakom? Prečo? Aby si bol odlúčený od lásky Ježišovej. Ak si vtedy dal svedectvo, tak Boh dopustil útlak a utrpenie. Spomeňme si na tých, ktorí boli v koncentračnom tábore. Ani takéto utrpenie ich neodlúčilo od lásky Božej. Aj napriek tomu mali vzťah s Kristom, mali zmysel pre akciu triezvosti, pre dobro národa a cirkvi. Otázka: kto alebo čo nás môže odlúčiť od lásky Pána Ježiša Krista? Meč môže odlúčiť hlavu od tela? Ale či nás môže odlúčiť od lásky Ježiša? Ak nie je v nás zrada, tak žiaden meč nás neodlúči od lásky Boha. Toto je najväčší rozmer dávania svedectva. Iba ten má najväčšiu lásku, kto dá svoj život za svojho brata. (Mons. Tadeusz Błaszkiewicz)

Kresťan má byť v pravde, aj vtedy ak to veľa stojí...aby sme dobrom zvíťazili nad zlom, treba sa starať o čnosť odvahy...báť sa treba iba toho aby sme nezradili Krista so zámerom získať falošný pokoj. Kresťanovi nestačí iba premôcť nenávisť, ale má byť skutočným svedkom a obhajcom spravodlivosti, dobra, pravdy, slobody a lásky. O to sa sám musí snažiť a aj druhých povzbudzovať. (Bl. Jerzy Popieluszko)

OTÁZKY

Dokážeme brániť pravdu aj vtedy keď vieme, že dôsledky budú vážne?
Je pre nás ťažké stáť na strane pravdy?

KONAŤ

Ako sa správame voči osobám, ktoré nesúhlasia s naším presvedčením?

Modlitba na záver

VII. stretnutie: Evanjeliová revízia života Boží služobník F. Blachnicki – nemohúcnosť

VIDIEŤ

Boli situácie keď sme mali vo vzťahu k spolupracovníkom iné plány než Pán Boh?
Boli situácie keď ľudia ktorým sme dôverovali nepochopili božie veci?
Boli situácie keď na začiatku práce bolo dosť ochotných ľudí a na koniec nikto neostal?

POSÚDIŤ

Prečítať: SK 17, 19-34

Môžeme čítať: Pohľady milosti od F. Blachnického

Stav opustenosti. 27. novembra

Keď milosť prehovorí v duši, všetko je pekné a jasné, ale dnes som sa znova cítil opustený, necháný napospas svojim vášňam. Takýto stav opustenosti je strašný.

Všetko sa vtedy

dostáva do zmätku a zamotáva sa. To, čo bolo jasné a nepochybné, sa zrazu stáva neistým. Všetko, čo chcem konať, sa zdá nezmyselným. Prichádzajú stále nové nápady, ale všetky sú napokon len pokušením a odporným hlasom prirodzenosti a sebalásky. Vlastné "ja" sa stáva krížom, ale tak zvláštne nepríjemným, podráždeným. Ťažko je v takomto rozpoložení robiť úkony odovzdanosti do vôle Božej, ale treba ich robiť, aj keď vyzerajú tak bezducho a nepresvedčivo.

Pýcha. 31. januára

Aká je to ohavná vec - pýcha. Hriech môjho života. Je to hádam najhoršia vec, aká môže existovať. Je to usadenie sa satana v samom strede mojej osobnosti. A najhoršou vecou pritom je úplná bezmocnosť v premáhaní tejto chyby. Roky bojujem práve s tou jednou chybou - a hľa,

znova s hrôzou zisťujem, že celé moje "ja" je do hĺbky skazené tou strašnou nákazou. Vnútorň pokoj, ktorý som v poslednej dobe zakusoval, sa mi zrazu zdá iba chvíľkovým oslepnutím. Teraz už viem, prečo musia všetky moje snahy nutne, zo svojej podstaty končiť fiaskom. Lebo všetky moje snahy pochádzajú z môjho "ja", ktoré je koreňom zla. Pýcha nemôže premôcť pýchu.

Niet inej cesty, ako sa dostať z tohto bludného kruhu, ako cesta dôvery. Spása môže prísť len zvonku, zhora, a jediná podoba, v akej sa mi môže prejaviť, je forma umierania.

Môžeme nájsť aj úryvok z testamentu ks. Franciszka Blachnickiego

Nájdí na internete: <http://choreb.minorite.cz/doc/fv.cv.blachnicki.pdf>

OTÁZKY

Aké mám úmysly služby v diakonii?

Spytovanie svedomia v očakávaniach a požiadavkách voči sebe a diakonii.

KONAŤ

Aké kroky urobím vo svetle tohto spytovania svedomia?

Modlitba na záver

VIII. stretnutie

Delenie sa evanjeliom JN 12,24-26

I. prípravná modlitba

Niekoľko minút. Ona má cieľ voviesť do stretnutia.

Aká je dobrá modlitba?

a. vzbudiť vieru v skutočnú duchovnú prítomnosť Pána Ježiša uprostred modlitebnej skupiny.

Vid': MT 18,20.

b. vytvoriť atmosféru počúvania Krista. Cez text Božieho slova. Čo nám Ježiš chce povedať?

c. otvoriť sa na pôsobenie Ducha svätého, ktorý pomáha počúvať, prijímať a realizovať božie slovo. Vid': 1KOR 12,3b.

II. **Prípravná modlitba má rôzne formy.** Podľa pripraveného textu. Spieva sa spev vybratej piesne. Môže byť spontánna modlitba v skupine. Aj spoločná modlitba naraz spoločne.

III. **potom sa číta božie slovo.** Text čítať pomaly, hlasno, výrazne, zrozumiteľne. Ten kto číta už skôr si to pozrie a pripraví. V čase čítania ostatní počúvajú a nesledujú text vo svojich knihách písma sv.

IV. **potom je ticho.** Každý sa vracia k textu vo svojej knihe. V modlitbe. Čítame ešte raz a hľadáme miesto, ktoré nás zvlášť osloví. Aj negatívne, aj pozitívne. Každé oslovenie je dôležité. Účastník sa pýta: čo mi Boh hovorí? ... počúva hlas svojho svedomia ako hlas boží. Pripomína si rôzne myšlienky a slová. Oslovenie to je tiež božia milosť...

V. Etapy zdieľania:

a/ Animátor **signalizuje koniec** osobného počúvania Božieho slova. Prichádza etapa zdieľania. Písmo je zatvorené a nasleduje zdieľanie. Iba tá osoba, ktorá sa zdieľa má k dispozícii Písmo sv.

b/ **forma zdieľania je veľmi dôležitá.** Nie je to kázanie, nie je to poučovanie. Nie je to zovšeobecňovanie. Každý sa osobne zdieľa. S tým čo počul v božom slove vo vzťahu k sebe.

V prvej osobe jednotného čísla.

c/ **krátke a konkrétne zdieľanie.** Veľmi chaotické a filozofické zdieľanie nič neprináša a blokuje ostatných. Prevláda taktnosť, trpezlivosť. Pochopenie pre iných a ich slabosti.

d/ **tri formy zdieľania:**

- čítanie textu ktorý je venovaný mne
- výpoveď myšlienky, úvahy, ...
- osobná modlitba opretá o modlitbu

e/ **zreteľne oznámiť záver.** Napr. amen, to je všetko, alebo chvála Pánovi, ...

f/ **zdieľanie odmieta kritiku a polemiku.** Každý má právo objavovať Božie slovo. Objavy sú rôzne. Sú dobré a hodnotné. Nekomentujme !!! nedopĺňajme !!! Samozrejme, keď sú bludy, tak treba jemne zasiahnuť animátorom.

g/ **podmienkou zdieľania je počúvať.** Animátor sa stará, aby každý počúval. Aby sa nikto nehral so sviecou. Nedebatoval. Nelistoval v písme sv. Animátor pomáha v zdieľaní, povzbudzuje k zdieľaniu. Má pomáhať, aby účastníci mali počúvajúci zrak na hovoriaceho. Pripomína, aby účastníci hovorili nahlas a zreteľne.

h/ v skupinách s väčšou skúsenosťou **zdieľanie** neprebíha zaradom, skôr je to v skupinách s malou skúsenosťou. V týchto skupinách začína animátor.

i/ každý účastník má **slobodu v zdieľaní.** Nemusí hovoriť a ani to nemusí vysvetľovať. Ale je dobré, aby pred začiatkom stretnutia povedal, že nebude sa zdieľať, aby ostatní nečakali zbytočne.

j/ počas stretnutia je možné jednému hovoriť aj viac krát. Samozrejme, nech to nie je veľmi časté.

VI. formy záverečnej modlitby môžu byť rôzne. Obsah nech nadväzuje na zdieľanie.